

den omtalte Reparation af „Tordenskjold“ have jo fundet Sted under mine Forgængere. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det, der her er foreslaaet, netop er at afskaffe og sælge det gamle Materiel for at undgaa fremtidig Vedligeholdelse af det. Saa længe vi have det liggende, og det tilhører Flaaden, maa vi selvfølgelig vedligeholde det, men naar vi komme af med det, fordi det ikke er tjenligt til Krigsbrug, undgaar man en saadan Vedligeholdelse, hvori jo for øvrigt ogsaa det ærede Medlem er enig, saa at der ikke er nogen Grund for os til at tale meget om dette Forhold.

Det ærede Medlem sagde, at det var galt at bygge en Kaserne nu, da man ikke vidste, om Flaaden skulde blive her ved København eller ej. Det er min Tro, at hvilken Ordning, man end kommer til, vil man beholde Flaaden og Værftet her i København, men selv om man ikke vil det, og selv om man vil flytte, tror jeg ikke, en Bygning derude vil blive tilovers, jeg tror, at det Værft, der er derude, og som er et godt Værft, vil fremdeles blive holdt i Gang, og jeg tror, at til Værftets Brug vil en saadan Bygning være nyttig. Saa jeg tror, at man heller ikke fra den Side set behøver at ængste sig for, at der er noget forkert ved at bygge en saadan Bygning, som er foreslaaet derude.

Det ærede Medlem henvendte sig dernæst til mig angaaende den nordøstlige Kyst af Amager og spurgte, om man ikke ved nærværende Lejlighed kunde faa flyttet et Par Krudttaarne, som ligger derude, og som jeg for øvrigt ikke tror frembyder megen Sprængfare, for at der kunde blive Adgang til Kysten. Nej, det kan ikke ske ved denne Lejlighed, men det er noget, der kan forhandles om, og jeg skal gerne lade undersøge, paa hvilke Betingelser der muligvis kan gives Adgang til Kysten derude.

Saa sagde det ærede Medlem, at under Højreministerierne var det saa vanskeligt at faa saadanne Forslag igennem som dette om en Kaserne. Det gaa mine Erfaringer ikke ud paa. Under Højreministerierne gik det temmelig let med at faa Kaserner førte igennem, idet Rigsdagen, baade Landstinget og Folketinget, altid har stillet sig velvilligt overfor Kaserneforhold, og der er ingen paa Rigsdagen, som har ønsket, at disse skulle være slette for det værnepligtige Mandskab. Det er jo ogsaa saaledes, at der i min Rigsdagstid under Højreministerier er blevet gennemført nogle af de nuværende ny Kaserner, vi

have, f. Eks. Ingeniørkasernen og Gardehusarkasernen, og det voldte slet ikke saa store Vanskeligheder, som det ærede Medlem syntes at mene.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) spurgte, om der skulde ske offentligt Udbud, naar disse gamle Skibe skulle sælges. Ja, det skal der, da det er saavel i min som i alle andres Interesse, at Staten faar det størst mulige Udbytte af disse gamle Skibe, som skulde sælges; og hvad der ikke gaar med til de her foreslaaede Foranstaltninger, bliver jo direkte til Fordel for Statskassen derved, at Pengene gaa ind i Statskassen. Altsaa, offentligt Udbud skal der ske.

Saa komme vi til det af Mindretallet stillede Forslag om at anvende Kronprinsessegades Kasernen til Søværnets Mandskab. Dette Forslag kan jeg ikke tage imod, og mine Grunde hertil skal jeg fremsætte. For det første staar denne gamle Kaserne slet ikke tom og er saaledes ikke til at bruge uden videre. Vil man tage den i Besiddelse for Søværnets Mandskab, maa man give Erstatning til adskilligt, som nu findes i Kasernen. Der findes saaledes for Tiden Lægekorpsets Kontorer; Korpset skal have Kontorer et Sted, de maatte altsaa skaffes, og det kan selvfølgelig ikke ske uden Bekostning. Dernæst findes der Munderingsdepotet, det bør man ogsaa skaffe Plads til. Endvidere plejer man i September Maaned ved Genindkaldelserne at lægge et Kompagni Mandskab paa den Kaserne; det kan forsvares, fordi det er saa kort Tid, men der maatte saa skaffes Plads til dette Kompagni andetsteds. Endelig er der et Soldaterhjem i Kasernen, det skal jo ogsaa helst have Plads, Staten støtter jo disse Anstalter.

Altsaa, denne Kaserne er nu slet ikke til Disposition. Vil man have, at den skal være til Disposition, maa man skaffe Plads til de Ting, som ere i Kasernen. Og selv om Kasernen var til Disposition, vilde det være meget uheldigt at bestemme, at Søværnets Mandskab skal benytte denne Kaserne, saa uheldigt, at jeg tror i Virkeligheden, at hvis man spurgte Københavns Havneraad og Københavns Kommunalbestyrelse og vilde lade dem erklære sig, vilde de meget bede sig fritagne for, at Søværnets Mandskab skulde bo paa denne Kaserne. Det Mandskab, vi have paa Værftet og Flaaden, kan naturligt deles og er delt i tre Klasser. Vi have et Vagtmandskab, en Del Mænd, der bruges til Vagthold derovre, dernæst have vi det Mandskab, der bemander Liniens Skibe og